

ബഥനി നാഭം

BETHANY ASRAM, RANNI - PERUNADU, PATHANAMTHITTA. PH: 04735 240 223

VOLUME II AUGUST 2016

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ ദൈവകൃപയാൽ
ഭദ്രാസനാധിപനും ബഥനി ആശ്രമ വിസിറ്റർ ബിഷപ്പുമായ കുറിയാക്കോസ്
മാർ ക്ലീമിസ് മെത്രാപ്പോലീത്തയായി നിന്നും

98 വർഷം തികഞ്ഞ മലങ്കരയുടെ പ്രഥമ സന്യാസ പ്രസ്ഥാനമായ ബഥനി ആശ്രമം അതിന്റെ സ്ഥാപക പിതാവായ അഭി. അലക്സി യോസ് മാർ തേവോദോസിയോസ് തിരുമേനിയുടെ 52-ാമത് ഓർമ്മ കഴിക്കുകയാണ്. തികഞ്ഞ മനുഷ്യസ്നേഹിയായ സ്മര്യപുരുഷന്റെ മാതൃക എനിക്ക് എന്തും പ്രഭോദനമാണ് ബഥനി ആശ്രമത്തിൽ അന്ത്യവിശ്രമം കൊള്ളുന്ന അഭി. അത്താനാസിയോസ് തിരുമേനി യോടും, അഭി. പക്കോമിയോസ് തിരുമേനിയോടും, മറ്റ് വൈദിക ശേഷന്മാരോടും ഒപ്പം സഭാശുശ്രൂഷകളിൽ പങ്കാളി ആകുവാൻ ബല ഹീനനായ നമുക്കും അവസരം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

“മലങ്കരയുടെ ധർമ്മയോഗി” അഭി. അലക്സിയോസ് മാർ തേവോ ദോസിയോസ് തിരുമേനിയെ കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകൾ പുതിയ തലമുറ യിലേക്ക് എത്തിക്കുവാനുള്ള എളിയ സംരംഭങ്ങൾക്ക് ആശ്രമ വിസിറ്റർ ബിഷപ്പ് എന്ന നിലയിൽ എല്ലാ ആശംസകളും നേരുന്നു.

കുറിയാക്കോസ് മാർ ക്ലീമിസ്
മെത്രാപ്പോലീത്ത

BETHANY ASRAM
(Order of Imitation of Christ)
Malankara Orthodox Church

Ranni-Perunad, Pathanamthitta
Kerala 689711

Fr. Mathai O.I.C
(Superior)

01/08/2016

സഭയുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക നവോത്ഥാനം സാധ്യമാക്കിത്തീർക്കുക എന്ന ഉദ്ദേശത്തോടെ തുടക്കം കുറിച്ച ബഥനി ആശ്രമം അന്നത്തെ മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സ്നേഹലാളനായി വളർന്നു. സഭാചരിത്രത്തിൽ വ്യക്തമായ മാറ്റങ്ങൾക്ക് മുഖാന്തിരമായി തീർന്നു. എന്നാൽ ശൈശവ ദശയിൽ വച്ചുതന്നെ സ്ഥാപകരിൽ ഒരാളുടെ മരണം വേദനയോടെ ഏറ്റുവാങ്ങേണ്ടി വന്നു. എന്നാൽ ദൈവ കരുതൽ അഭി. തേവോദോസിയോസ് തിരുമേനിയുടെ കരങ്ങളിലൂടെ ബഥനിക്ക് പുതിയ രൂപവും മാനവും നൽകി. അത് പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിന്മുറക്കാരുടെ കൈകളിലൂടെ കേരളത്തിനകത്തും പുറത്തും സ്തുത്യർഹമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനും സാധ്യമാക്കുന്നു.

വേദ-വൈദ്യ പാരമ്പര്യമുള്ള മട്ടയ്ക്കൽ കുടുംബത്തിലെ 21-മത്തെ വൈദികനായ ഫാ. അലക്സിയോസ് (അഭി. അലക്സിയോസ് മാർ തേവോദോസിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത) തന്റെ സാമൂഹിക പ്രതിബദ്ധത, ധീരമായ നേതൃപാടവം, ഉച്ചാശക്തി എന്നിവയാൽ അനേകരെ സഭയിൽ ഉറപ്പിച്ചു നിർത്തുവാൻ സാധിച്ചു. ഭാരതീയവും പൗരാണികവുമായ വേദ-ദർശനങ്ങളിലും വിവിധ സഭാ പാരമ്പര്യങ്ങളിലും വ്യക്തമായ ധാരണയുണ്ടായിരുന്ന ഈ പിതാവ് ഓർത്തഡോക്സിയുടെ ഉറച്ച കാവൽക്കാരനായിരുന്നു. ഈ പുണ്യാത്മാവിന്റെ സേവനങ്ങൾ അംഗീകരിച്ച് പരിശുദ്ധ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരമ സുവർണ്ണ ജൂബിലിയിൽ “മലങ്കരയുടെ ധർമ്മയോഗി” എന്ന ബഹുമതിനാമം നൽകി ആദരിച്ചു.

സഭയ്ക്കും സമൂഹത്തിനും ആത്മീയ വെളിച്ചം നൽകുന്നതിന് അഭി. അത്താനാസിയോസ് തിരുമേനിയും അഭി. പക്കോമിയോസ് തിരുമേനിയുടെയും മറ്റ് വൈദിക ശ്രേഷ്ഠരുടേയും പ്രവർത്തനങ്ങൾ മുഖാന്തിരമായിട്ടുണ്ട്. ബഥനിക്ക് ആത്മാവും ചൈതന്യവും നൽകാൻ വേണ്ടി കഠിനാധ്വാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള അഭി. പിതാക്കന്മാരെയും വന്ദ്യ വൈദിക ശ്രേഷ്ഠരെയും പ്രിയ വിശ്വാസി സമൂഹത്തെയും ആദരപൂർവ്വം സ്മരിക്കുന്നു. ഇവരുടെ പ്രാർത്ഥന മദ്ധ്യസ്ഥത പുതിയ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് മാറ്റം കൂട്ടട്ടെ.

ഈ വർഷത്തെ പെരുന്നാളിലേക്ക് ഏവരെയും ഹൃദയപൂർവ്വം സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. പെരുന്നാൾ ക്രമീകരണങ്ങളിൽ ഭാഗഭാക്കാകുന്ന ഏവർക്കും നന്ദിയും അർപ്പിക്കുന്നു.

കാലഘട്ടത്തിന്റെ വെല്ലുവിളികളെ അതിജീവിച്ച് കൂടുതൽ ശോഭയോടെ ശതാബ്ദിയ്ക്കുള്ള പ്രവേശിക്കുവാൻ ഏവരുടേയും പ്രാർത്ഥനാ സഹായം അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഓർമ്മകളിൽ നിന്നും അനുഭവങ്ങളിൽ നിന്നും ഉതിർന്നിരുന്ന ഈ അക്ഷരക്കൂട്ടിന് നമ്മുടെ ഓർമ്മകളെയും അനുഭവങ്ങളെയും ദീപ്തമാക്കുവാൻ “ബഥനിനാഭം II” എന്ന് ഈ വിശേഷാൽ പതിപ്പ് സംഗതിയാകട്ടെ.

സ്നേഹത്തോടെ,

ഫാ. മത്തായി OIC
സൂപ്പീരിയർ

ആശ്രമപ്രസ്ഥാനം: സംഭാവനകളും പ്രതീക്ഷകളും

മലങ്കര സഭയെ ആധുനിക എക്യുമെനിക്കൽ പ്രസ്ഥാനവുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്നതിന് മുൻകൈ എടുത്ത ആദ്യ നേതാക്കളിൽ ഒരാളാണ് ഭാഗ്യൻമരണാർഹനായ അലക്സിയോസ് മാർ തേവോദോസിയോസ് തിരുമേനി. 1930 കളിൽ തന്നെ ഓക്സ്ഫോർഡിലെ പ്രസിദ്ധമായ കൗളിഫാദേർസ് എന്ന പ്രസിദ്ധമായ ആംഗ്ലിക്കൻ സന്യാസമുഹം സന്ദർശിക്കുകയും ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുകയും ദീർഘകാലം തിരുമേനി നേതൃത്വം വഹിച്ച മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് ഓർത്തഡോക്സ് വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വാർഷിക കോൺഫറൻസുകളിൽ സദിരമായി പണ്ഡിതരായ കൗളിസന്യാസ സമൂഹാംഗങ്ങൾ പ്രസംഗിക്കാൻ വരുത്തുവാൻ സഹചര്യം ഒരുക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. തിരുമേനി ആരംഭിച്ച ആ ബന്ധം പിൽക്കാലത്ത് ആബോ യൂഹാനോൻ, (കാലംചെയ്ത യൂഹാനോൻ മാർ അത്താനാസ്യോസ്) ഡീക്കൻ K.G. ജോർജ്ജ് (കോട്ടയം ഉടവകയുടെ കാലം ചെയ്ത മാർ ഇവാന്റിയോസ്), തുടങ്ങിയവർ അവിടെ പോകുന്നതിനിടെ പരി.ബസേലിയോസ് ഗീവർഗ്ഗീസ് II കത്താലിക്കാ ബാവാ, ബഥനിലെ അലക്സിയോസ് റമ്പൻ, പത്തനാപുരത്തെ C.M തോമസ് റമ്പൻ, Dn. K.ഫിലിപ്പോസ് (ഫിലിപ്പോസ് മാർ തെയോഡോസ്) എന്നിവരായിരുന്നു. അതിനു ശേഷം 10

വർഷം കഴിഞ്ഞാണ് 1948ൽ അലില ലോകസഭാ കൗൺസിൽ ഫി.ബി. കെ.എ. ജോർജ്ജ് (WCC) ആംസ്റ്റർഡാമിൽ വച്ച് രൂപീകൃതമായത്. അഭി.വന്ദ്യ തിരുമേനി മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയെ പ്രതിനിധീകരിച്ച അതിൽ സംബന്ധിക്കുകയും അതിന്റെ സ്ഥാപകകമ്മിറ്റിയിൽ അംഗമാവുകയും ചെയ്തു. (അന്ത്യഘട്ടയിലെ ഓർത്തഡോക്സ് സിറിയൻസഭ പിന്നീടാണ് WCC അംഗമായത്) പൗരസ്ത്യ യൂറോപ്പിലെ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകൾ സന്ദർശിക്കുന്നതിനും അവരുമായി സൗഹൃദബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും മുൻകൈ എടുത്ത വ്യക്തിയാണ് അലക്സിയോസ് മാർ തേവോദോസിയോസ് തിരുമേനി. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ സമുന്നതമായ ഭാവിയിലും ദിവ്യദൗത്യവും കണക്കിലെടുത്താണ് അദ്ദേഹം ഈ എക്യുമെനിക്കൽ സംരംഭങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടത്. എക്യുമെനിക്കൽ പ്രസ്ഥാനത്തിന് അദ്ദേഹം നൽകിയ സാഹവന ഒരുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ മലങ്കരയിലെ സന്യാസ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെയും സംഭാവനയാണ്. കാരണം അദ്ദേഹം നല്ല സന്യാസിതയും സന്യാസ ജീവിതദർശനം സഭയ്ക്ക് വലിയ മുതൽ കൂട്ടാകും എന്ന് വിശ്വസിച്ചിരുന്ന ആളാണ്. ബഥനി ആശ്രമസ്ഥാപകരിൽ ഒരാളായ മാർ ഇവാന്റിയോസ് മാതൃസഭയെ ഉപേക്ഷിച്ച് റോമൻ കത്തോലിക്ക സഭയ്ക്ക് വിധേയപ്പെടുകയും ബഥനിയുടെ സ്വത്തിനും സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും വേണ്ടി വ്യവഹാരങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, അചഞ്ചലമായി ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസത്തോടും മലങ്കര സഭാ

ഓർമ്മകൾ 2-ാം പേജിൽ

ശാന്താക്ഷേപിച്ച് നടന്ന ഓറോളിക് സമ്മേളനം പ. ബാവാ തിരുമേനി ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തപ്പോൾ

അഭി. തേവോദാസസ്വാമി തിരുമേനിയെ മലങ്കരയുടെ ധർമ്മപാദിയായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തോസ് തിരുമേനി

അതിരുകളില്ലാത്ത മനുഷ്യസ്നേഹി

ഞാൻ ആദ്യമായി മാർ തേവോദാസി യോഹന്നിസ് തിരുമേനിയെ കാണുന്നത് അദ്ദേഹം ഒരു വൈദികനായി ഒക്കെ സോഴാൻ. എന്റെ U. C കോളേജിലെ വിദ്യാഭ്യാസകാലത്ത് കോളേജിൽ പഠിക്കുന്ന ഓർത്തഡോക്സ് വിദ്യാർത്ഥികൾക്കായി ധ്യാനമെടുക്കുവാനും കുമ്പസാരമിരിക്കുവാനുമായി ഫാ. അലക്സിയോ സും അവിടെ വരുമായിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം കൂട്ടുകൾ എടുത്തിരുന്നത് ഓർത്തഡോക്സുകാർക്കു വേണ്ടി മാത്രമായിരുന്നില്ല. മറ്റു സമുദായക്കാർക്കും അവിടേയ്ക്കു സ്വാഗതം ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂട്ടുകൾ കേട്ടാൽ ദൈവത്തെ കാണുന്ന ഒരു പ്രതീതിയും ചിന്തയുമാകും. അദ്ദേഹവുമായി സംസാരിക്കുമ്പോൾ ഒരു വൈദികപീഠവിനയേച്ചു. ഒരു വൈദികസ്നേഹിതനായാണ് ദർശിക്കാൻ കഴിയാൻ. ലാളിത്യം, വിനയം എന്നീ ദാവങ്ങളില്ലാത്ത ഒരു വിദഗ്ദ്ധനാണ് കോളേജ് വിദ്യാർത്ഥികൾ. എന്നാൽ തിരുമേനി സംസാരിക്കുമ്പോൾ തിരുമേനിയെക്കാൾ ഉയർന്ന വ്യക്തികളാണ് തന്റെ മുന്തിലിക്കുന്ന കുട്ടികൾ എന്നു എന്ന ദാവമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിൽ സ്പഷ്ടം കൊടുത്തത്. അങ്ങനെ ഞങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കുകയാൽ പഠിപ്പിച്ച ഒരു വ്യക്തിയായിരുന്നു മാർ തേവോദാസി യോഹന്നിസ് തിരുമേനി. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂട്ടുമ്പിൽ പങ്കെടുക്കുന്ന ഞങ്ങളും നമിപ്പോകാൻ ഉടയായി.

പിന്നീട് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ കാണുന്നത് ഞാൻ മെത്രാനായശേഷം ബഥനി ആശ്രമത്തിനടുത്തുള്ള ഒരു പള്ളിയിൽ ഒരു പരിപാടിക്ക് പോയപ്പോഴാണ്. അന്ന് അതിനടുത്തുള്ള ഒരു ഹൃസ്വേറ്റ് ബംഗ്ലാവിലാണ് താമസമൊരുക്കിയിരുന്നത്. ഞാൻ അവിടെ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു കേട്ട തേവോദാസി യോഹന്നിസ് തിരുമേനി ആളയച്ച് എന്നെ തിരുമേനിയുടെ താമസസ്ഥലത്തേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയും അവിടെ താമസിക്കുകയും ചെയ്തു. തികഞ്ഞ സദാസനേഹിയുണ്ടെന്നെക്കുറിച്ചും ഒരു സഭയെയും പഴിക്കുന്ന സ്വഭാവം അദ്ദേഹത്തിനില്ലായിരുന്നു. വ്യത്യസ്ത സദാവിദഗ്ദ്ധങ്ങളെയും ആളുകളെയും സ്വീകരിക്കാനും ബഹുമാനിക്കാനും അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

അദ്ദേഹം കൂട്ടുകൾക്ക് എടുക്കുമ്പോൾ താൻ പണ്ഡിതനാണെന്ന് സമർത്ഥിക്കുന്ന രീതിയിൽ കൂട്ടുകൾക്ക് എടുക്കാറില്ല. ലളിതമായ ശൈലിയിൽ ദൈവത്തെ നമ്മിലേയ്ക്കു പ്രവേശിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സ്നേഹിതനായിട്ടാണ് ഞങ്ങൾക്ക് തോന്നിയിരുന്നത്. അദ്ദേഹം ഒരു നല്ല വേദപണ്ഡിതനും വായനയും അറിവും ഉള്ള വ്യക്തിയായിരുന്നു. ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ഒരു വിപരീതമായ സമ്പാദ്യമായിരുന്നു. ദൈവത്തെ കാൽ തിരിച്ചിരുന്നവനാണ് ദൈവികമനുഷ്യൻ മനുഷ്യനിലെ ദൈവത്തെ കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്ന വ്യക്തിയായിരുന്നു മാർ തേവോദാസി യോഹന്നിസ്.

Inter church relation-ൽ നേതൃത്വം നല്കിയിരുന്ന പിതാവായിരുന്നു മാർ തേവോദാസി യോഹന്നിസ്, അദ്ദേഹം ഒരു ഉറപ്പ് ഓർത്തഡോക്സുകാരനായിരുന്നു. എങ്കിലും മറ്റുള്ള ആലോചിക്കുമ്പോൾ പൂച്ചിട്ടിട്ടില്ല. എന്നാൽ അവയുടെ പൂർണ്ണതയെ ഒരിക്കലും സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല. വിശ്വാസകാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹം തന്റെ സഭയുടെ വിശ്വാസത്തോട് പൂർണ്ണമായ വിശ്വസ്തത പുലർത്തി. 1948-ൽ WCC (അഖില ലോക സഭാ കൗൺസിൽ) യുടെ പ്രഥമ സമ്മേളനത്തിൽ എന്റെ മുൻഗാമിയായ അന്നത്തെ മാർത്തോമ്മാ മെത്രാപ്പോലീത്തയും മാർ തേവോദാസി യോഹന്നിസ് പങ്കെടുക്കുകയും WCC യുടെ സ്ഥാപകാംഗങ്ങളായി ചരിത്രത്തിൽ ഇടം നേടുകയും ചെയ്തു.

എനിക്ക് ഇപ്പോൾ ഒരു സന്തോഷമുള്ളത് ഞാൻ ദൈവസന്നിധിയിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ ക്രിസ്റ്റോസ് തിരുമേനിയെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സ്വീകരിക്കണമെന്നു വേണ്ടയോ എന്ന് ദൈവം ആലോചിക്കുമ്പോൾ മാർ തേവോദാസി യോഹന്നിസ് തിരുമേനിയോട് ദൈവം തന്നുമാൻ ചോദിക്കുകയും തേവോദാസി യോഹന്നിസ് തിരുമേനിയുടെ ശുഭാശംഭയിൽ ദൈവം എന്ന സ്വീകരിക്കും എന്ന ഒരു ഉറപ്പ് വിശ്വാസവും എനിക്കുണ്ട്.

മാതാവിനോടും പൂർണ്ണവിശ്വസ്തത പുലർത്തി ബഥനി സന്യാസ പ്രസ്ഥാനത്തിന് നേതൃത്വം കൊടുത്ത വ്യക്തിയാണ് തിരുമേനി. എക്യുമെനിക്കൽ പ്രസ്ഥാനത്തിന് മാത്രമല്ല മലങ്കരസഭയുടെ സർവ്വോത്തമമായ പുരോഗതിക്കുവേണ്ടി നിലകൊണ്ട തിരുമേനിയുടെ സന്യാസദർശനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ചില ചെറിയ കാര്യങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കട്ടെ.

ചെറുപ്പം മുതൽ ഈ ലേഖകൻ പരിചയമുള്ള പാമ്പാടി ദയറായും, ബഥനി ആശ്രമവും അവിടെ ആത്മിക ഊർജ്ജം പരത്തിയ തപോനിഷ്ഠരായ തിരുമേനിമാരും ഈ അവസരത്തിൽ മനസിലേയ്ക്ക് വരുന്നു. ഇതിൽ പാമ്പാടി തിരുമേനിയെ നേരിട്ടും ബഥനി തിരുമേനിയെക്കുറിച്ച് കേട്ടും എനിക്കറിയാം എക്യുമെനിക്കൽ രാഗങ്ങളിൽ മാർത്തോമ്മാപി ലോസ്തിരുമേനിയുമായുള്ള സംസാരങ്ങളിൽ ബഥനി തിരുമേനിയെ കുറിച്ച് അറിയുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ പ്രായോഗിക തലത്തിൽ മലങ്കരസഭയിലെ ദയറാകളും മറ്റും പരീക്ഷിച്ച് നോക്കണമെന്ന് എളിയ അപേക്ഷയുമാണ്.

1. ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളുടെ എല്ലാം പരിത്രത്തിൽ വ്യക്തമായ ഒരു സംഗതിയാണ്. അതായത് സമ്പന്നമായ ആരാധനക്രമങ്ങൾ, ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവിതശൈലി, ദൈവശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ, ആരാധനാസംഗീതം തുടങ്ങി നാം ഇന്ന് അഭിമാനം കൊള്ളുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഉരുത്തിരിഞ്ഞത് സന്യാസാശ്രമങ്ങളിൽ നിന്നാണ്. അതിനുള്ള പ്രധാന കാരണം പൗരസ്ത്യ സന്യാസിമാർ ലോകപ്രകാരമുള്ള വലിയ സ്ഥാപനങ്ങളും പ്രസ്ഥാനങ്ങളും സൃഷ്ടിക്കാൻ ശ്രമിക്കാത്ത കൂടുതൽ സമയം പ്രാർത്ഥനയിലും, ധ്യാനത്തിലും, പഠനത്തിലും, ഗ്രന്ഥരചനയിലും, മറ്റും മുഴുകിയതാണ്. മാർ അപ്രമിന്റെ കവിതകളാണെങ്കിലും വി.യോഹന്നാന്റെ പ്രയവമോയ സെന്റാകളാണെങ്കിലും, അതിമനോഹരമായ ആരാധനാ ക്രമങ്ങളാണെങ്കിലും, നിരന്തരമായ മൗനം, മനനം, എന്നിവയിൽ നിന്ന് ഉയിർക്കൊണ്ടതാണ്. ബഥനിയിൽ നിന്ന് ഒരു കാലത്ത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ബഥനി തക്സയും, ആരാധനാക്രമങ്ങളും, ബഥനി മാസികയും, ധ്യാനപുസ്തകങ്ങളും ഇതിനു ചെറിയ ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. ആശ്രമത്തിൽ അതിന്റെ പൂർവ്വകാലങ്ങളിലെ നേട്ടങ്ങൾ അതേ മഹത്വത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കാൻ നമുക്ക് സാധിച്ചില്ലെങ്കിലും ദൈവവുമായുള്ള ആശയത്തിൽ സഭയ്ക്ക് ആദ്ധ്യാത്മിക മാർഗദർശനം നൽകുകയാണ് ആശ്രമങ്ങളുടെ പ്രധാനദൗത്യവും ലക്ഷ്യവും. ദയറാകൾക്ക് പുറത്ത്, ഇക്കാര്യങ്ങളിൽ സഹജമായി തന്നെ താല്പര്യമുള്ള യുവജനങ്ങൾ - സ്ത്രീകളും, പുരുഷന്മാരും നമുക്ക് കുറച്ചെങ്കിലും ഉണ്ട്. ലൗകിക സാഹചര്യങ്ങൾ ലക്ഷ്യമാക്കാതെ പഠനം, ഗവേഷണം, രചന, എന്നിവയ്ക്കുവേണ്ടി സമർപ്പിതമായ ഏതാനും ജീവിതങ്ങളെങ്കിലും നമുക്കുവേണ്ടി സമ്പത്തിനെക്കൊള്ളും, വലിയ സ്ഥാപനങ്ങളെക്കൊള്ളും, സുപ്രധാനമായ സാക്ഷ്യം ഈ ലോകത്തിന് നൽകുവാൻ സഭയ്ക്കും സമൂഹത്തിനും കഴിയും.

2. "ദയറാ" എന്ന വാക്കാണ് മെത്രാപ്പോലീത്തമാരുടെ വസതികൾക്ക് നമ്മുടെ പാരമ്പര്യത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. സന്യാസിമാരും ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവിതം നയിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരും ഒരുമിച്ച് താമസിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും പ്രയത്നിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സമൂഹവേദനമാണ് ദയറ. ഇതിന് തത്തുല്യമായിട്ടാണ് ഇന്ത്യയിൽ നാം ആശ്രമം എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കുന്നത് ഏതാണ്ട് തത്തുല്യമായിട്ടാണ്. മെത്രാന്മാരുടെ വസതികൾ ദയറാകളായിരുന്നു. നമ്മുടെ പാരമ്പര്യത്തിൽ ദയറായുടെ തലവനായി പലപ്പോഴും എപ്പിസ്കോപ്പ തന്നെയാണ് വന്നു കൊണ്ടിരുന്നത്. ഒരു ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ഭരണമുണ്ടെങ്കിലും അദ്ദേഹം തന്റെ കുടും താമസിക്കുന്ന വർക്ക് ഗുരുവായി അവരെ പഠിപ്പിക്കുകയും അവർക്ക് ആത്മീയ ജീവിതശൈലിയിൽ പരിശീലനം നൽകുകയും ചെയ്യും. ബഥനിയിൽ അഭി. തിരുമേനിയും ചെയ്തു കൊണ്ടിരുന്നത് ഇതാണ്. അപ്പോൾ അത് ദൈവമയം ഗുരുക്കുലമാണ്, സമൂഹവേദനമാണ്, ആശ്രമമാണ്.

ഒന്ന്, ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ആസ്ഥാനവുമാണ്. ദയറ/ആശ്രമം എന്നല്ലാതെ അതിനെ അരമന എന്ന് നാം വിളിച്ചിരുന്നില്ല. ക്രിസ്തീയ സഭക്ക് പുറത്തുനിന്ന് വന്ന ലൗകികധനിയുള്ള ഈ വാക്ക് രാജാവിന്റെയോ പ്രഭുവിന്റെയോ ഔദ്യോഗിക ഭവനത്തെയോ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. അലക്സിയോസ് തിരുമേനിയും പാമ്പാടി തിരുമേനിയെപ്പോലെ മെത്രാനാണെങ്കിലും തന്റെ ആത്മീകവിളി സന്യാസിയാണെന്ന് ജീവിക്കാനാണ് എന്ന് ബോധ്യമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം തന്റെ ഭവനത്തിനൊരു ജീവിതശൈലിക്കോ ഒരിക്കലും രാജകീയ പരിവേഷം നൽകിയില്ല. മാർ തേവോദാസി യോഹന്നിസ് തിരുമേനിയെ കുറിച്ച് കേട്ടിട്ടുള്ളത്, തിരുമേനിയുടെ സമ്പത്ത് 3 കുട്ടം കാവിപ്പൂപ്പായും, ഒരേ ഒരു കാപ്പാണെന്ന്. ഒരു വേദപുസ്തകം, എന്നിവയാണ് അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ദാരിദ്ര്യം, എളിമ, പാവങ്ങളോടും അപരികളോടും കാണിക്കുന്ന ആദ്യമായ ആത്മീയമുദാര, ദൈവത്തിന്റെ സകലസൃഷ്ടിയോടുമുള്ള ആഴമായ അനുഗ്രഹം, ഇതൊക്കെയാണ് പാമ്പാടി ദയറായിലും ബഥനി ആശ്രമത്തിലും ചെന്നു പലരും അനുഭവിച്ചിരുന്നത്.

മലങ്കര സഭയിൽ പുരാതന കാലം മുതൽ മുൻപറഞ്ഞരീതിയിൽ മെത്രാന്മാരുടെ കുടും ദയറായിൽ താമസിച്ചു പരിശീലനം നേടുന്ന ഒരു സന്യാസശൈലി ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും പാമ്പാത്യ സന്യാസത്തിന്റെ മാതൃകയിൽ ഒരു ആബ്ബന്റെ കീഴിൽ സന്യാസിമാർ ഒരുമിച്ച് താമസിക്കുന്ന രീതി 20 നൂറ്റാണ്ടിൽ ബഥനി ആശ്രമസ്ഥാപനത്തിലൂടെയാണ് മലങ്കരസഭയിൽ ഉടലെടുത്തത്. യൂറോപ്പിൽ വളരെയേറെ വിജയം നേടിയ ഒന്നാണ് ഈ മാതൃക. 6-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ബി. ബഥലിക്റ്റ് ആരംഭിച്ച സന്യാസ പ്രസ്ഥാനം രണ്ട് ആദർശങ്ങളാണ് പ്രധാനമായി കരുതിയത്, ലത്തീൻ ഭാഷയിൽ Ora et labora (പ്രാർത്ഥനയും പ്രയത്നവും) ഈ ജീവിതശൈലിയുറപ്പാക്കുന്ന മുഴുവൻ മൂന്നാഴ്ചയ്ക്കുതന്നെ എന്നാണ് പരിശീലനം സാക്ഷ്യമാണ്. 13 നൂറ്റാണ്ടിൽ അന്ത്യരീതിയിലെ വി. ഫ്രാൻസിസ്, വി. ഡോമിനിക്കും തുടങ്ങിയവർ സന്യാസസമൂഹങ്ങളുമാണ് ആദ്യം പാമ്പാത്യ വേദശാസ്ത്രവും ആരാധനാക്രമങ്ങളും ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവിതശൈലിയും രൂപപ്പെടുത്തിയത്.

ഇന്ത്യയിൽ അതിപുരാതനമായ ഋഷിപാരമ്പര്യം ആശ്രമം, പർണ്ണശാല, തുടങ്ങിയ സങ്കല്പങ്ങളുമായി ഇഴചേർത്താണ് മലങ്കരയിൽ ഈ ആശ്രമ പ്രസ്ഥാനം തുടങ്ങിയത് എന്ന് പറയാം. കാരണം ആശ്രമസ്ഥാപകരായ ഫാ പി.റ്റി. ഗിബർട്ടിസിന്റെയും, ഡി. അലക്സിയോസിന്റെയും കൽക്കത്തയിലെ ജീവിതകാലത്ത് ശാന്തിനികേതൻ, രാമകൃഷ്ണ മിഷൻ തുടങ്ങിയ സ്ഥാപനങ്ങളുമായുള്ള അവരുടെ പരിചയവും ഇന്ത്യൻ സന്യാസ രീതിയിൽ കാഷായ വസ്ത്രവും, മൺപട്ടിയും, സന്യാഹാരം മാത്രം ഭക്ഷിച്ചുള്ള ജീവിതവും സ്വീകരിച്ചു. ഇത് മലങ്കര സഭയിൽ ഒരു പുതുമയും പ്രതീക്ഷയും ആയിരുന്നു.

ഏതായാലും മലങ്കരയിൽ ഇപ്പോൾ നിലവിലുള്ള ആശ്രമവ്യവസ്ഥ ഒരു പൂർണ്ണ പരിശോധനയ്ക്ക് വിധേയമാക്കുകയും പൗരസ്ത്യ പാരമ്പര്യത്തിലുള്ള ദയറാ എന്ന സമൂഹവേദനാ വിശാലമായ അർത്ഥത്തിൽ പുനരുദ്ധരിക്കാൻ ഒരു ശ്രമം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കും.

ഒന്നു രണ്ടു പ്രായോഗിക നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഉദാഹരണമായി പറയട്ടെ.

● സ്ത്രീകളുടെയും, പുരുഷന്മാരുടെയുമായ പ്രമുഖ ദയറാകൾ സഭക്ക് ആദ്ധ്യാത്മിക സമൂഹവേദനയായിത്തീരണം. ആത്മിക പക്ഷതയും അറിവുമുള്ള സന്യാസി- സന്യാസിനിമാരുടെ

MADHILETHU ENGINEERING

VAIKOM-RANNI.

Building Roofing Works,
Gate, Grill etc.

Ph: 04735-229438 (O)

04735-245661 (R), Mob: 9447359085

ഫാ. ഐവൻ ജോസഫ്
ഗിബർട്ടിസ്
(തോർൻ കൺവീനർ)

ഫാ. സ്കറിയാ OIC
(പാത്രാത്ര കൺവീനർ)

ഫാ. എബി വർഗീസ്
(പ്രബ്ലിസിറ്റി കൺവീനർ)

മാർ തെവോദോസിയാസ് ഫ്രാങ്ക്സെൻസി അവാർഡ് സമ്മർപ്പണ സമ്മേളനം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുന്നു.

നേതൃത്വത്തിൽ സഭാംഗങ്ങളായ വിദ്യാർത്ഥികൾ, യുവജനങ്ങൾ, ഉദ്യോഗസ്ഥരായ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ, മാതാപിതാക്കൾ, ഔദ്യോഗിക ജോലികളിൽ നിന്ന് വിരമിച്ചവർ തുടങ്ങി നമ്മുടെ സമൂഹത്തിന്റെ വിവിധ മേഖലകളിൽ ജീവിക്കുന്നവർക്ക് ധ്യാനങ്ങൾ, പഠനക്ലാസ്സുകൾ, ശാന്തമായ കുറെ ദിവസങ്ങൾ താമസിക്കുവാനുള്ള അവസരങ്ങൾ എന്നിവ സൃഷ്ടിച്ചു കൊടുത്തത് ധാരാളം ജനങ്ങൾ ഉത്സാഹത്തോടെ കൂടി അതിനോട് പ്രതികരിക്കും. കാരണം ആത്മിക മാർഗനിർദ്ദേശം ലഭിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹമുള്ളവർ നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ ധാരാളമുണ്ട് - സംഘടിതമായ ഇടവകകളിൽ വെറികൾക്ക് പലപ്പോഴും അതിനുള്ള സമയമോ ആഭിമുഖ്യമോ പരിശീലനമോ കാണുകയില്ല. ഉദാഹരണമായി ഇപ്പോൾ കൗൺസിലിംഗ് എന്ന പേരിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലും നടത്തുന്ന സംഗതികൾ വാസ്തവത്തിൽ നമ്മുടെ പുരാതന ദയറുകളിൽ നടന്നുവന്നിരുന്ന ഒന്നാണ്. പുറത്തെ ലോകത്തിൽ അധികം അറിയപ്പെടാതെ പ്രാർത്ഥനയിലും എളിയലിലും കഴിയുന്ന സന്യാസിമാരെ കണ്ട് ഉപദേശം സ്വീകരിക്കുകയും ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ ആശ്രമത്തിലെ പ്രാർത്ഥനയിലും ലളിതമായ ജീവിതശൈലിയിലും പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന തായിരുന്നു കൗൺസിലിംഗ്. (പണ്ട് ബഥനി ആശ്രമത്തിൽ പോയി മാർ തെവോദോസിയാസ് തിരുമേനിയുടെ കഷ്ടാനുഭവ ശുശ്രൂഷയിലും, ധ്യാനത്തിലും, കൂവസാരത്തിലും പങ്കെടുക്കാൻ കേന്ദ്രത്തിന് സി എം സ്റ്റീഫൻ, പി.സി അലക്സാണ്ടർ തുടങ്ങി സമൂഹത്തിലെ നാനാതരയിൽ പെട്ടവർ വന്നിരുന്നതായും ആത്മീയ ഉൾക്കാഴ്ച നേടിയിരുന്നതായും കേട്ടിട്ടുണ്ട്) ഇപ്പോൾ പലരും ചെയ്യുന്നതുപോലെയുള്ള മനോവിശകലനമോ, ദീർഘമായ സംഘടനയോ ഇവിടെ പ്രധാനമല്ല. പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ കൂടെ കുറെ ദിവസം ശാന്തമായി താമസിച്ചാൽ തന്നെ പലർക്കും അവരവരുടെ പ്രശ്നത്തെക്കുറിച്ച് സ്വയം ബോധ്യപ്പെടുന്നതിനും പരിഹാരം കണ്ടെത്തുന്നതിനും കഴിയും. ഈ ലോകന്റെ ഓർമ്മയിൽ, പഠനാടി തിരുമേനിയെ കാണാൻ വരുന്ന ആരും തന്നെ സഭാ രാഷ്ട്രീയം ചർച്ച ചെയ്യുവാനോ, സാന്നിധ്യം അനുഭവിക്കുവാനോ ശുപാർശ നേടാനോ, മെത്രാൻമാരെ പുകഴ്ത്തി പറയുന്ന സ്തുതിപാഠകൻമാരാകാനോ ഒന്നുമല്ല വന്നുകൊണ്ടിരുന്നത്. പ്രാർത്ഥനയുടെ അന്തരീക്ഷമുള്ള ഒരു സ്ഥലത്ത് അനുകമ്പയുള്ള ഒരു വാക്ക് കേൾക്കാനും സാത്വികമായ ഒരു ദർശനം ലഭിക്കുവാനുമാണ് ആളുകൾ വരുന്നത്. നമ്മുടെ ആശ്രമവ്യവസ്ഥയുടെ പുനർനിർമ്മാണത്തിൽ ഈ പഴയ മാതൃക പുനരാവിഷ്കരിക്കാവുന്നതാണ്. ആരെയും എപ്പോഴും സ്വീകരിക്കുകയും എല്ലാവർക്കും സ്വന്തം ഭവനമായി തോന്നുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു തുറന്ന ഭവനം എന്ന സങ്കല്പം പലർക്കും അപ്രായോഗികമായി തോന്നുമെങ്കിലും അത് സാധ്യമാണ് എന്ന് ചരിത്രം തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. സന്യാസ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രമുഖമായ ഒരു സാക്ഷ്യം ഇതാണ്. ബഥനി (ബെഞ്ചമൻ ദ് അനിയോ) എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം തന്നെ ഉത്തരം അരുളുന്ന ഭവനം എന്നാണല്ലോ.

● മറ്റൊന്ന് ഇപ്പോൾ Coptic സഭയിലും പഴയ കാലത്ത് സ്വറിയാനിസയിലും നിലനിന്നിരുന്ന ഒരു രീതിയാണ്. അധികാലങ്ങളിൽ സ്കൂളിൽ പഠിക്കുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങളെ കുറെദിവസങ്ങളോ ആഴ്ചകളോ ആശ്രമത്തിൽ ഒരു സന്യാസിയിലോ ചുമലിലായി താമസിപ്പിച്ച് ഒരു സമ്മർ ക്യാമ്പ് നടത്തുക. അവർക്ക് പഠിക്കാനും കളിക്കാനും പ്രാർത്ഥിക്കാനും ഉള്ള അവസരങ്ങൾ നൽകണം, ആക്കൂടെ പാലുവായ പ്രബോധനങ്ങളും വേദപുസ്തക പരിചയവും ഒരുമിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള പരിശീലനവും (team work) നൽകുക. ഇതെല്ലാം ഒരു ആധുനിക ചട്ടക്കൂടിന് കീഴിൽ ആകുമ്പോൾ കുട്ടികൾ ക്രമേണ അതിന്റെ അർത്ഥം തിരിച്ചറിയും അവർ ഏത് ജീവിതപാത പിന്നീട് തിരഞ്ഞെടുത്താലും അവർക്ക് ഒരു നല്ല ജീവിതദർശനം രൂപപ്പെടുത്താൻ കഴിയും. ഇത് നമ്മുടെ ആശ്രമങ്ങളിൽ ചെറിയ തോതിൽ പലയിടത്തും നടന്നുവന്നിരുന്നതാണ് എന്റെ ഓർമ്മ. ഈ ലോകകർമ്മ സെമിനാരിയിൽ പഠിക്കുന്ന കാലത്ത് അധികാലങ്ങളിൽ ബഥനിയിൽ പോയി താമസിക്കുകയും ഇന്നത്തെ ഇടക്കി

ഭദ്രാസനാധിപൻ തെവോദോസിയാസ് തിരുമേനി (കുഞ്ഞ്), മരിച്ചുപോയ എടത്തക്കാരൻ ബെഞ്ചി, തുടങ്ങി നിരവധി കുട്ടികൾ അവുടെ താമസിക്കലും ആരാധനയിലും മറ്റും പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു എന്ന് ഓർക്കുന്നു. ഇതിനെ പുനരുദ്ധരിച്ച് സഭയിൽ വ്യാപകമാക്കിയാൽ അത് സർഫലങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കും. പ്രായോഗിക ബുദ്ധിയുള്ളവർ പെട്ടെന്ന് ചോദിക്കും. ഇതൊക്കെ നടത്താൻ ആളെവിടെ, ഇതിനെ പണമെവിടെ എന്നൊക്കെ അതുതന്നെയാണ് സന്യാസത്തിന്റെ വെല്ലുവിളി. ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ നിത്യവും ശക്തിയും അന്വേഷിച്ചാൽ മറ്റുള്ളതൊക്കെ കൂടെ വന്നുകൊള്ളും എന്ന നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ വാക്കുകളാണ് ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള ഉത്തരം ഇതിനെ അവഗണിച്ച് ലാഭം ഉണ്ടാകാത്ത ഒന്നും ഇങ്ങൾ ചെയ്യുകയില്ല പെൻഷൻ കിട്ടുന്ന ജോലികളെ അങ്ങൽ ഏറ്റെടുക്കുകയുള്ളൂ എന്ന് ചിന്തിക്കുന്ന ലൗകികരെ പോലെ ചിന്തിച്ചാൽ സന്യാസവുമില്ല. ആശ്രമവുമില്ല. പാലോസ് ഗ്രീഹ പറയുന്നതും പോലെ ഈ ലോകത്തിന് അനുരൂപമാകാതെ നേസുപയുക്തി രൂപാന്തരപ്പെട്ട്, വലിയ പ്രതിസന്ധിയിലായിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ ലോകത്തിന് ഒരു ബദൽ ജീവിതശൈലി - സൗഹൃദത്തിലും തൃപ്തബോധത്തിലും പങ്കുവെക്കലിലും അധിഷ്ഠിതമായ ഒരു ജീവിതക്രമം - ലോകത്തിന് നൽകാനുള്ള വിളിയാണ് സന്യാസ പ്രസ്ഥാനം ഏറ്റെടുക്കേണ്ടത്.

സന്യാസപ്രസ്ഥാനത്തിൽ രൂമുന്ന വ്യത്യസ്തത ലങ്ങൾ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്.

- ✦ Cenobites: ദാരിദ്ര്യം, അനുസരണം, ബ്രഹ്മചര്യം എന്നീ വ്രതങ്ങൾ ആക്ഷേപമായി തന്നെ അനുസരിച്ച് (സമൂഹം) സന്യാസ ഭവനത്തിൽ മറ്റുള്ളവരോടൊപ്പം താമസിക്കുന്ന സന്യാസിമാർ ഇതാണ് പൊതുസന്യാസശൈലി.

- ✦ Anchorites: ഇതേ സന്യാസസമൂഹശിക്ഷണം ഉണ്ടെങ്കിലും എപ്പോഴും സമൂഹത്തിൽ താമസിക്കാതെ ഒറ്റക്ക് കുടിലുകളിൽ പൂർണ്ണസമയം പ്രാർത്ഥന, ധ്യാനം, വേദവായന, തുടങ്ങിയവയ്ക്ക് സമയം ഉപയോഗിക്കുന്ന ഏകാന്തവാസികൾ, വേറിട്ടുപോകുന്നവർ എന്നർത്ഥത്തിൽ അവരെ Anchorites എന്ന് വിളിക്കാറുണ്ട്. ഇത് പൗരസ്ത്യ സന്യാസത്തിൽ, ഈ ജീവിതശൈലി മരുഭൂമിയിലും Mount Athos ഉള്ളതിൽ കൂടിയാണ്.

- ✦ 3rd order: പാശ്ചാത്യരീതിയിൽ സന്യാസത്തിന്റെ ആധുനിക ദർശനം സ്വീകരിക്കുകയും അതേ സമയം ഗൃഹസ്ഥരായി ലോകവ്യവഹാരങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ട് കഴിയുകയും ചെയ്യുന്നവരെ മൂന്നാംക്രമക്കാർ (3rd order) എന്നു വിളിക്കുന്നു. ഇവർക്ക് അശ്രമങ്ങൾ ആത്മീയ ഭവനങ്ങളാണ്. അവരുടെ ലൗകിക ഭവനങ്ങളും ആത്മിക ഭവനങ്ങളും തമ്മിലുള്ള നിരന്തര ബന്ധത്തിലൂടെ ഒരു ആത്മീക സംസ്കൃതി അവർ രൂപപ്പെടുത്തുന്നു. ഇത് നമ്മുടെ ഒരു അളവിൽ നിലവിലുണ്ട്. ഔപചാരികമായ ഒരു ഘടന അതിനില്ല എന്നതുള്ളൂ. ഉദാഹരണമായി നമ്മുടെ ഇടവകകളിൽ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്ന വിവാഹിതരായ പട്ടക്കാർക്കും ഏതാനും കുടുംബങ്ങൾക്കും ഇടയ്ക്കിടെ പോകാനും താമസിക്കാനും മാർഗനിർദ്ദേശം തോന്നും ഒരു ആശ്രമം ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് വളരെയേറെ പ്രയോജനം ചെയ്യും. ഇപ്പോൾ കുടുംബജീവിതം നയിക്കുന്ന നമ്മുടെ വൈദികർക്ക് പണ്ട് പഠനാടി ദയറായിലും ബഥനിയിലും മറ്റും ലഭിച്ചിരുന്നതുപോലെയുള്ള ഒരു ആത്മീയ ഭവനസങ്കല്പമോ കൂട്ടായ്മയോ ലഭിക്കുന്നില്ല എന്നത് ദുഃഖകരമാണ്. ഒരുവിധത്തിൽ നമ്മുടെ ഇടയ്ക്കിടെ ആത്മീകമായി അനാഥരാണ് എന്നു പറയുന്നത് ക്ഷമിക്കണം

- ✦ Spiritual Fathers/ Mothers (ആത്മീയ പിതാവ് / ആത്മീയ മാതാവ്) പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളിൽ പലയിടത്തും കിട്ടിയെടുത്ത ഒന്നാണ്, ഓരോ വ്യക്തിക്കും ഒരു ആത്മീക പിതാവ്, ആത്മീക മാതാവ് ഉണ്ടായിരിക്കുക എന്നുള്ളത് ഒരു വിശ്വാസികൾക്കോ പട്ടക്കാരനോ മെത്രാനോ ഇടയ്ക്കിടെയ്ക്ക് കാണാനും ആത്മീക മാർഗനിർദ്ദേശം തോന്നാനും ഉറവിടമായി ഓരോ ഉണ്ടായിരിക്കണം. അത് പുറത്ത് മറ്റുള്ളവർ അറിയണമെന്നില്ല. നമുക്ക് ഓരോരുത്തരും വരുമ്പോൾ ആപിതാവിനെ അല്ലെങ്കിൽ മാതാവിനെ കണ്ട് ഉപദേശം തോടാൻ കഴിയും. പഴയരീതിയനുസരിച്ച് ഇങ്ങനെയുള്ള ആത്മീക മാതാപിതാക്കൾ

പുസ്തകപരിചയം

● **ധർമ്മബോധി**
അടി. തെവോദോസിയാസ് തിരുമേനിയുടെ ലേഖനങ്ങളും പ്രസംഗങ്ങളും അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സ്മരണകളും ചേർത്ത് ബഥനി ആശ്രമാംഗം ഫാ ബെഞ്ചമൻ ഒ ഐ സി ക്രോഡികരിച്ച ധർമ്മബോധി പതി കാതോലിക്കാ ബാവാ തിരുമേനി പ്രകാശനം ചെയ്തു.

● **Bethany Asram a brusque history...**
A very short history of Bethany Asram in English for the Non-Malayalam speaking community, compiled by Fr. Benjamin OIC.

മിക്കവാറും ആശ്രമങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള പകമതികളായ ഏതെങ്കിലും ഒരു സന്യാസിമാരായിരിക്കും റഷ്യൻ നോവലിസ്റ്റ് ഡെസ്റ്റോവ്സ്കിയുടെ പ്രസിദ്ധമായ കാരമെസോവ് സഹോദരന്മാർ (Brother Fyodor Mikhailovich dostoevsky karamazov) എന്ന നോവലിൽ റഷ്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ നിലനിന്നിരുന്ന മനോഹരമായ ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാം. ഇന്ത്യയിൽ ഹൈന്ദവ പാരമ്പര്യത്തിൽ ഇങ്ങനെ ഉണ്ട്. കാരണം ഒരു ഗുരുവിനെ വണങ്ങാത്ത ആരും ഇവിടെ ഒന്നും ചെയ്യുകയില്ല. ആ ഗുരു ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതോ മരിച്ചുപോയതോ സങ്കല്പികമോ ആയിരിക്കാം. പാശ്ചാത്യ പാരമ്പര്യത്തിൽ കൂവസാരപിതാവെന്നാണ് ഇത് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്. മലങ്കരസഭയിൽ അവശ്യമായും പുനരുദ്ധരിപ്പിക്കപ്പെടേണ്ട ഒരു പാരമ്പര്യമാണിത്. എല്ലാവർക്കും ഒരു ഗുരു (ആത്മീയ പിതാവ്/മാതാവ്) ആവശ്യമാണ് അതിലൂടെ അതിനാൽ സഭയിൽ പല നേതാക്കളും (മെത്രാൻമാർ ഉൾപ്പെടെയുള്ളവർ) ആത്മീക മാർഗനിർദ്ദേശം ലഭിക്കാത്ത തർക്കാര്യക്കാരും, അധികാരപ്രമത്തരുമായി മാറുന്ന ദുസ്ഥിതി ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. ഇതും നമ്മുടെ സന്യാസ വ്യവസ്ഥയിൽ നിന്ന് സഭാ പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന ഒരു മഹത്ത്വ സംഭാവനയാണ്.

പരിസ്ഥിതിയിലൂടെ പ്രതിസന്ധിക്കൊണ്ടും consumeritis ഉപഭോഗസംസ്കാരത്തിന്റെ പ്രാദേശം കൊണ്ടും നമ്മുടെ ലോകം അതിവേഗം നാശത്തിലേയ്ക്ക് നീങ്ങുകയാണ് ഇതിന് മറുമരുന്ന്, ലാളിത്യത്തിലും സാഹോദര്യത്തിലും കൂട്ടായ പ്രയത്നത്തിലും പ്രാർത്ഥനയിലും ഊന്നിയ ഒരു ജീവിതശൈലി സൃഷ്ടിക്കുകയാണ്. ഇത് സഭയുടെ മുഴുവൻ ചുമതലയാണ്. അതിൽ തന്നെ സന്യാസത്തിന്റെ സവിശേഷമായ വിളിയുമാണ്. ഇത്തരം പുതിയ പരീക്ഷണങ്ങൾക്കും മറുമരുന്ന്കൾക്കും നാം തയ്യാറാകണം എന്നാണ് നമ്മുടെ ആത്മീയ ഗുരുക്കന്മാർ നമ്മെ ഉപദേശിക്കുന്നത്.

Creative Crew

- Fr.Mathai OIC (Superior), Fr. Ivan Joseph Gevarghese (General Convener), Fr. Skaria OIC (Padayathra convener), Fr.Aby Varghese (Publicity convener), Fr.Thomas Ramban OIC, Fr.Joseph Ramban OIC, Fr.Geevarghese OIC, Fr.Solomon OIC, Fr.Benjamin OIC , Fr.Pathrose OIC, Fr.Yohanan, Fr.Job, Fr.Pious, Dn.Jobin Varghese, Dn.Yakob, Dn.Abraham, Dn.Samuel, Br.Lukose